

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **9232** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на "Електроенергиен системен оператор" ЕАД /ЕСО/, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ж- 768 от 23.08.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 6, т. 4 от Закона за енергия от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и, ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ на ЕСО ЕАД и "Електроразпределение Север" АД /ЕРП Север/ са дадени следните задължителни указания: 1. В тридневен срок от получаване на решението ЕЦО ЕАД да възстанови сумите, заплатени от ЕРП Север АД, за съгласуване на условията за присъединяване на ФЕЦ, мощност 0,2 MW, предвидена за изграждане в [населено място], ПИ 53223.30.268, от „Солана КМ“ ЕООД, заявено с искане за съгласуване с вх. № ЦУ-ЕСО-7972/08.08.2022 г., съответно изх. № на ЕРП Север 2100№1/04.04.2022г.; 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 ЕСО ЕАД да предостави на КЕВР доказателство за изпълнението им.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Сочи, че Комисията не е определила правилно обекта за присъединяване на оператора на електроразпределителната мрежа. Жалбоподателят моли да бъде отменено като

незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят "Електроенергиен системен оператор" ЕАД, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, редовно призован, чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- "Електроразпределение Север" АД, редовно призован, се представлява от адв. К., която оспорва жалбата като неоснователна. Претендира разноски по делото.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00-454 от 05.07.2023 г., подадена от С. М.-управител на „Солана КМ“ ЕООД срещу предявената ѝ от ЕРП Север АД цена от 7748 лв. за услуга "проучване на условията за присъединяване" във връзка с присъединяване към електроразпределителната мрежа на ФЕЦ с инсталирана мощност 0,2 MW, предвидена за изграждане в [населено място], ПИ 53223.30.268, на основание писмо от 22.08.2022 г. от ЕСО ЕАД. В жалбата е оспорена заявената от ЕСО ЕАД цена за проучване на условията за присъединяване, с аргумента, че е приложен ценоразпис на ЕСО ЕАД, одобрен от КЕВР с Решение №Ц-27 от 28.07.2016 г., който не се отнася за "проучване и присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана генераторна мощност до 15 MW включително". Счита, че вътрешното съгласуване между ЕРП Север и ЕСО ЕАД следва да се извърши за сметка на вече платената цена на ЕРП Север АД за реално проучване в размер на 925 лева.

По жалбата КЕВР е образувала преписка и е извършена проверка, на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. ЕРП Север АД е представило пълната хронология по процедурата за присъединяване на ФЕЦ към електроразпределителната мрежа: След като е определило, че заявената централа следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа средно напрежение и в изпълнение на разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, ЕРП Север АД е посочило, че е изпратило до ЕСО ЕАД искане за съгласуване на условията за присъединяване на заявената от „Солана КМ“ ЕООД електроцентрала. В ЕРП Север АД е получено писмо от ЕСО АД, с което е изискано да бъде заплатена сума в размер на 7 848 лв., след което ще бъде извършено исканото съгласуване. С оглед на това от ЕРП Север АД е издадена проформа фактура, а от страна на инвеститора е направено плащане по нея, след което ЕРП Север АД е прехвърлило полученото плащане като изискуема такса от ЕСО ЕАД. ЕРП Север е посочило, че е издало становище, в последствие и предварителен договор за присъединяване, с което е изпълнило задълженията си.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция Електроенергетика и топлоенергетика на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1052 от 14.08.2023 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 272 от 23.08.2023 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата.

С оспореното Решение № Ж- 768 от 23.08.2023 г. КЕВР е приела жалбата на С. М.-управител на „Солана КМ“ ЕООД за основателна и на основание чл. 6, т. 4 от Закона за енергия от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и, ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ на ЕСО ЕАД и на ЕРП Север АД, са дадени следните задължителни указания: 1. В тридневен срок от получаване на решението ЕЦО ЕАД да възстанови сумите, заплатени от ЕРП Север АД, за съгласуване на условията за присъединяване на ФЕЦ, мощност 0,2 MW, предвидена за изграждане в [населено място], ПИ 53223.30.268, от „Солана КМ“ ЕООД, заявено с искане за съгласуване с вх. № ЦУ-ЕСО-7972/08.08.2022 г., съответно изх. № на ЕРП Север 2100№1/04.04.2022г.; 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 ЕСО ЕАД да предостави на КЕВР доказателство за изпълнението им; 3. В тридневен срок от получаване на сумите по т. 1 от ЕСО ЕАД ЕРП Север АД да възстанови на „Солана КМ“ ЕООД заплатените суми за съгласуване; 4. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 3 ЕРП Север АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението е връчено на жалбоподателя на 30.08.2023 г., а жалбата срещу него е подадена на 05.09.2023 г. чрез административния орган.

При така установената фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на административния акт, поради което се явява допустима.

По същество жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е разпоредбата на чл. 22, ал. 1, ал. 5 и, ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съобразно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в

енергетиката, като според чл. 147, ал. 2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективирано в предвидената от закона писмена форма. Административният акт съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен "Жалби" от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл. 144, ал. 1 от Наредбата. Изпълнени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката са изготвени доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено и при спазване на материалния закон.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че процесното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на ЗЕ и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/.

В съответствие с чл. 116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно, ал. 3 - "Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването".

Съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната

мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията. В тази връзка правилно са съобразени приложимите разпоредба на чл. 53, ал. 2 и, ал. 3 от Наредба № 6 по конкретния спор.

Императивно с ал. 8 на чл. 116 от ЗЕ е указано, че операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10- годишния план за развитие на мрежата. В този смисъл неоснователни са доводите на жалбоподателя, че съгласуването, съставлява проучване, за което се дължи такса за сключване на договор за проучване. Отнася се до отделни етапи в процедурата, като е необходимо първо съгласуване на искането за присъединяване на обекта към преносната мрежа по чл. 53, ал. 2 и, ал. 3 от Наредба № 6, което съгласуване не е обусловено от заплащане на исканата цена, след което съгласуване се сключва предварителен договор за проучване. Предвиденото съгласуване на операторите на разпределителните мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителна мрежа средно напрежение съгл. чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 не представлява проучване на присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи на одобрената от КЕВР цена на ЕСО ЕАД по позицията "2.1 Проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 МВ включително" на стойност 7748лв. Съгласуването по Наредба № 6 е предвидено с цел информирание на ЕСО ЕАД за възникващото му задължение за присъединяване на конкретния обект на производител, като изискването на ЕСО ЕАД за заплащане на цена за съгласуване на становище от производителя съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 няма нормативно основание и такава цена не е определена по надлежния ред от КЕВР.

В случая е неприложима разпоредбата на чл. 116а от ЗЕ, която е свързана с присъединяване обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия. Този вид присъединяването се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператор на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3, като тази процедура е неотнормирана за конкретния спор.

От представените по делото доказателства, се установява, че ЕСО ЕАД допуска смесване на правната уредба, регламентираща две отделни процедури по присъединяване- присъединяване на обект на оператор на електроразпределителната мрежа към електропреносната мрежа и присъединяване на обект на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа. В случая се касае за присъединяване на обект на производителя „Солана КМ“ ЕООД към мрежата на ЕРП Север АД, а не както неоснователно твърди жалбоподателя- обект на ЕРП Север АД

към мрежата на ЕСО АД.

В този смисъл, налага се извод за извършено нарушение от страна на оператора на преносната мрежа с въвеждане на ограничения за заплащане на такси, по който начин се създават предпоставки за дискриминационни мерки в процедурата, предвид което КЕВР правилно и законосъобразно при упражняване на своите регулаторни функции е дала задължителни указания на ЕСО ЕАД. Също така, в случая липсва конкретен и мотивиран отказ за съгласуване на поисканото присъединяване на ФЕЦ, като също така незаконосъобразно е разпоредено заплащане на такса за съгласуване, каквато не се дължи. В този смисъл е и константната съдебна практика по сходни казуси.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответникът и заинтересованата страна имат право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски. Съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. По делото е представен от заинтересованата страна договор за правна помощ, съобразно който на същата следва да се заплати сумата от 1 200 лв., представляваща адвокатски хонорар

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на "Електроенергиен системен оператор" ЕАД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ж- 768 от 23.08.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА "Електроенергиен системен оператор" ЕАД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на КЕВР сумата в размер на 200 лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА "Електроенергиен системен оператор" ЕАД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Електроразпределение Север" АД сумата в размер на 1 200 лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

СЪДИЯ: